

תת"ע 6304/12-14 - מדינת ישראל נגד יעקב אביב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

07 יוני 2015

תת"ע 6304-12-14 מדינת ישראל נ' אביב

מאשימה	בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נגד יעקב אביב
נאשם	

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, לפיו ביום 05.12.14 בשעה 07:20 בכביש 20 ק"מ 19 לכיוון צפון, עת לימד נהיגה תלמידה ברכב פרטי מס' 95-662-59, אחז בידו טלפון נייד בגובה החזה, בניגוד לסעיף 16(ב) לפקודת התעבורה(נוסח חדש)תשכ"א-1961.

הנאשם כפר באשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות

מטעם התביעה העידו שני עדים.

עד תביעה מס' 1 המתנדב אורי - העיד כאשר עדותו נשענה, רובה ככולה, על דו"ח ההזמנה לדין, אשר רשם בעצמו ביום המקרה, התקבל וסומן כ - ת/1.

אין חולק כי הוא לא ראה את האירוע נשוא הדיון כאן. על פי עדותו, הוא זומן למקום על ידי שותפו המתנדב זיו כדי לרשום את דו"ח ההזמנה לדין, מאחר כי לא נמצאו ברשותו של המתנדב זיו, דו"חות מסוג הזמנה לדין.

עד תביעה מס' 2 - המתנדב זיו - העיד כאשר עדותו נשענה, רובה ככולה על מזכר, אשר רשם בעצמו ביום המקרה, התקבל וסומן כ - ת/2.

על פי עדותו, בעת סיוור שיגרתי עת רכב באופנוע משטרתי, הבחין ברכב ללימוד נהיגה, אשר נסע בנתיב ימני ובשעה שתלמידה נוהגת ברכב, הנאשם שהינו מורה לנהיגה אחז במכשיר טלפון נייד בגובה החזה. לאחר שסימן לתלמידה לעצור בצד הדרך, הבחין כי המורה שמט את מכשיר הטלפון מידי, נעצר תוך קשר עין רצוף. מאחר ולא היו לו טפסים לרישום השוטר האחר זומן למקום, כדי לרשום דו"ח הזמנה לדין.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו-

על פי עדותו, עת נסע בנתיבי איילון כאשר ברכב נוהגת תלמידה הלומדת נהיגה, הוא נעצר ע"י שוטר בפתאומיות

עמוד 1

ובאגרסיביות. בתגובה לטענת השוטר כי אחז בטלפון בגובה החזה, השיב האחרון מיד, בו במקום, כי דיבר במע"ד של מכשיר הקשר המותקן ברכב ולא בטלפון נייד.

בחקירתו הנגדית בבית המשפט, המשיך הנאשם וטען כי הוא לא דיבר בטלפון נייד, אלא אחז כאמור במע"ד.

דין והכרעה:

אין חולק כי הנאשם ישב לצידה של תלמידה בעת שלימד אותה נהיגה, משכך אסור היה לו להשתמש במכשיר טלפון, כפי שנקבע בסעיף 16(ב) לפקודת התעבורה. השאלה שבמחלוקת היא האם אחז הנאשם מכשיר טלפון נייד, או שמא אחז במע"ד של מכשיר הקשר שכן אם כן, לא בוצעה עבירה.

ע/ת-2 אשר הבחין בעבירה, כתב במזכר (ת/2) "**רכב ללימוד נהיגה נוסע בנתיב הראשון מימין כשמורה הנהיגה אוחז בידו טלפון נייד בגובה החזה**". המתנדב לא כתב באיזה יד אחז את הטלפון.

עוד המשיך האחרון וכתב " **אני הייתי מצידו השמאלי ובמקביל לחלון הקדמי נסעתי לידו מס' רגעים והמורה המשיך להחזיק בטלפון**" מן האמור עולה כי, שדה הראיה של המתנדב לא היה טוב שכן בין המורה למתנדב נהגה התלמידה, לכן קיים ספק אם בנסיבות האלה, של נהיגה מצד שמאל של הרכב למס' רגעים בנסיעה בכביש מהיר, כאשר התלמידה חוצצת בין המורה למתנדב, יכול היה לראות בבירור המתנדב כי המדובר בטלפון ולא במע"ד כפי שטוען הנאשם.

ע/ת-1, אשר לא ראה את העבירה והגיע זמן מה לאחר שעד תביעה - 2, קרא לו להגיע למקום, כדי לרשום את הדו"ח, כתב למעשה את מה שהכתיב לו ע/ת-2, לכן מדובר בעדות שמיעה ואיני יכול לקבלה, שכן בעדות שמיעה עסקינן.

סוף דבר, בנסיבות אלו, הספק נותר לפיכך אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, במעמד הצדדים.